

David Molander på Färgfabriken

KONSTEN.NET konsten.net/david-molander-pa-fargfabriken

Anders Olofsson

30 januari 2014

Först var det Carnegie Art Award som öppnade slussarna, och nu följer Beckers efter. Vad det handlar om? Måleripriser, förstås. Att måleriet inte längre ser ut som det en gång gjorde är knappast något nytt. Det har varit uppenbart för konstpubliken åtminstone sedan den legendariska dubbelutställningen "Måleri – det utvidgade fältet" på Magasin 3 och Rooseum 1996-97. Måleriet har utvidgat sin domän till att idag omfatta det mesta som befinner sig utanför den traditionella definitionen "färg på duk/pannå". Vi har gradvis närmat oss ett tillstånd där det inte alls är tekniska kvaliteter som fastställer vad som är måleri och ej, utan snarare den känsla och den problematik ett konstverk förmedlar.

I många fall åstadkoms detta med hjälp av olika fotografiska tekniker. Här möts det regelrätta fotorealistiska måleriet och den fotokonst som lånar sin estetik och sitt stämningsläge från måleriska förebilder. David Molander, årets mottagare av Beckers-stipendiet, har nog en utgångspunkt som befinner sig någonstans i denna härad. Men han bryter sig ur även denna numera ganska snäva beskrivningsmodell. Molander besöker olika urbana miljöer och dokumenterar dem med kamerans hjälp. Men sedan vidtar en process genom vilken han på avstånd demonterar sin bildupplevelse för att slutligen via en slags avancerade collage omformulera sin känsla för de platser han lämnat bakom sig. Han söker sig bakom det urbana landskapets entydighet och får oss att fokusera på myriaden av simultant pågående händelseförlopp och detaljer som vi normalt skulle ha ignorerat om vi tvingats hantera alla synintryck i realtid.

David Molanders teknik är oklanderlig, och resultatet riktigt snyggt, snyggare än det mesta jag sett på senare år. I några videoprojektioner tar han sitt koncept ännu ett stycke längre, men det är trots allt i stillbilderna hans styrka som bildkonstnär ligger. De frusna fragmenten av rörelse och stillhet som sätts samman till verkliga panoramor hamnar ganska nära vad kubisterna en gång ville åstadkomma med sina collage: att i en enda bild fånga samtidens motsägelsefullhet, dynamik och komplexitet.

Adress: Lövholmsbrinken 1, Stockholm

Utställningen pågår under perioden 25/1 – 9/3

Anders Olofsson (text), Färgfabriken/David Molander (foto)

